

Sygn. akt III CSK 275/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. Ł.
przeciwko B. Ł. oraz małoletniemu M. Ł.
reprezentowanemu przez kuratora T. K.
o obalenie domniemania ojcostwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 października 2013 r., sygn. akt XI [...]Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 października 2013 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda od wyroku z dnia 15 stycznia 2013 r. Sądu Rejonowego w O. w sprawie o obalenie domniemania ojcostwa.

Od wyroku Sądu Okręgowego powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, a także występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania „czy mężczyzna będący byłym mężem matki dziecka, co do którego istnieje domniemanie ojcostwa, w oparciu o obowiązujący stan prawny, posiada uprawnienia do obalenia tego domniemania, a w razie negatywnej odpowiedzi - czy stan ten nie narusza dobra dziecka?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zarzuty skargi - w tym nieprzekonujące uzasadnienie „pytania prawnego” – są w istocie wymierzone wyłącznie przeciwko ustawodawcy, tj. przeciwko treści konkretnych przepisów, których treść jest jasna i wynika z przyjętej przez ustawodawcę aksjologii. Kwestionowanie obowiązujących przepisów prawa, podważanie ich skuteczności oraz uzasadnienia aksjologicznego jest w skardze kasacyjnej niedopuszczalne.

Brak również podstaw do stwierdzenia, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż skarżący nie przedstawił wyводу prawnego wskazującego, w czym wyraża się ta „oczywistość” i nie dostarczył argumentów wykazujących, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wywody skarżącego mają głównie charakter uwag *de lege ferenda* i nie uzasadniają oczywistości skargi. Zgodnie z ugruntowaną judykaturą Sądu Najwyższego, skarga może być uznana za oczywiście uzasadnioną, gdy skarżąca wykaże, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem obowiązujących przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., i z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).